

Я вижте мойта нужда, Боже !
И дайте помощъ въ старини.
Недѣйте клетий заминава.
И менъ е празникътъ сега.
Че само кой на други дава,
Не знае що е ядъ, тага.

ДРУГЪ ГРАЖДАНИНЪ.

Обичамъ азъ, когато празникъ доле,
Да разговарямъ тѣй за битки, за войни ;
Кога се трепягъ нѣкъждѣ народи
Далече тамо въ турскитѣ страни.
Седишъ си на прозорецъ, пиешъ си кафето,
Ей лодки плъзгатъ се по гладкитѣ вълни ;
Па върнешъ се дома съсъ радостъ въвъ сърдцето,
И благославяшъ миръ и мирни дни.

ТРЕТИ ГРАЖДАНИНЪ.

И азъ съмъ тѣй, съсѣде, имашъ право :
Главитѣ нека да си цѣпятъ тамъ,
И всичко да е въ димъ и пламъ,
Но тука ний да сме на здраво.

БАБИЧКА (на госпожицитѣ).

Ей, гизди ! буйна, млада кръвь кипи !
По васъ ума си кой не ще изгуби ?
Не дигайте се на голѣмо вий !
Азъ мога ви показа, кой ви люби.

ЕДНАТА ГОСПОЖИЦА.

Агато, да вървимъ ! Че знакъ е лошъ
Съ вѣщйцитѣ да се приказва ;
Но зная, прѣзъ андрѣвата ноцъ
Тя живъ ми бждни мжжъ показва.